

C-489/19. PPU. sz. ügy.**Előzetes döntéshozatal iránti kérelem****A benyújtás napja:**

2019. június 26.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Kammergericht Berlin (Németország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2019. június 26.

Kérelmező:

Generalstaatsanwaltschaft Berlin

KAMMERGERICHT**Végzés**

[omissis]

Az

algériai állampolgárságú NJ-t, jelenleg – más ügyben – előzetes letartóztatásban van a moabiti büntetés-végrehajtási intézetben [omissis],

más néven [omissis],

érintő kiadatási ügyben

a Kammergericht Berlin (berlini regionális felsőbbíróság, Németország) negyedik büntető tanácsa 2019. június 26-án – [omissis] – a következő határozatot hozta:

1. A bíróság az átadás teljesíthetőségéről szóló határozat meghozatalát elhalasztja.
2. A bíróság az EUMSZ 267. cikk alapján előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti az Európai Unió Bírósága elé: **[eredeti 2. o.]**

Az ügyészség alárendeltsége abban az esetben is akadályozza az európai elfogatóparancs általa történő hatékony kibocsátását, ha ez a döntés az európai elfogatóparancs végrehajtása előtt átfogó bírósági felülvizsgálatnak van alávetve?

3. A bíróság azt kéri, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelmet a Bíróság eljárási szabályzatának 107. cikkében foglalt sürgősségi eljárás szerint tárgyalják.

4. Az előzetes letartóztatás az elrendelésének okai alapján változatlanul fennmarad.

5. [omissis] [ügyvéd kirendelése a terhelt részére]

6. [omissis] [tolmács kirendelése a terhelt részére]

Indokolás:

1 I. A tényállás:

Az osztrák hatóságok – európai elfogatóparancs megküldésével – a terhelt őrizetbe vételét kérték büntetőeljárás lefolytatása miatt történő átadása céljából. A terhelt 2019. május 14. óta lopás gyanúja miatt előzetes letartóztatásban van az Amtsanwaltschaft Berlin (berlini ügyészség, Németország) [omissis] eljárásának lefolytatása céljából. A 2019. május 24-én az IRG (a nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló törvény) 22. és 28. §-a szerint lefolytatott bírósági meghallgatása során a terhelt nem járult hozzá az egyszerűsített kiadatásához (az IRG 41. §-a); a specialitás elvének (az európai elfogatóparancsról szóló kerethatározat 27. cikke) betartásáról ellenben lemondott. Az eljáró bírósági tanács a 2019. május 29-i határozatával (az európai elfogatóparancsot kibocsátó hatósággal kapcsolatos kétségei miatt **[eredeti 3. o.]** csak) a terhelt ideiglenes átadási letartóztatásba vételét rendelte el, amelynek tekintetében egyéb jogcímen történő fogva tartás van feljegyezve. A Generalstaatsanwaltschaft Berlin (berlini főügyészség, Németország) az átadás teljesíthetőnek nyilvánítását kérte (az IRG 29. §-ának (1) bekezdése). Az eljáró bírósági tanács a kérelemről való döntést elhalasztja, és az Európai Unió Bírósága elé terjeszti a [omissis] [fent megfogalmazott] kérdést.

2 1. A Staatsanwaltschaft Wien-nek (bécsi ügyészség, Ausztria) a Landesgericht Wien (bécsi regionális bíróság, Ausztria) 2019. május 20-i határozatával bíróság által megerősített, 2019. május 16-i európai elfogatóparancsa – [omissis] – tartalmilag megfelel az IRG 83a. §-ának (1) bekezdésében foglalt követelményeknek. Ezen európai elfogatóparancs tanúsítja, hogy azonos ügyszám alatt a bécsi ügyészségnek az ugyanazon bíróság által jóváhagyott, 2019. május 14-i elfogatóparancsa áll fenn a terhelttel szemben, amellyel a Bécsben elkövetett következő cselekményeket róják fel a terheltnek:

- 3 a) A terhelt 2018 augusztus 9-án egy társtettessel együtt feltörte az SQ Equipment Leasing Polska turistabuszát, és abból eltulajdonított egy fényképezőgépet fényképezőgép táskával együtt, két hátizsákot, egy pénztárcát és 1000 kínai jüan (CNY) készpénzt. Ennek során megszerezte az egyik sértett tulajdonát képező hitelkártyát.
- 4 b) A terhelt 2018. augusztus 10-én egy társtettessel együtt feltörte a W.E. Blaschitz vállalkozás járművét, hogy abból értékeket tulajdonítson el, azonban zsákmány nélkül elmenekült, amikor harmadik személy felfedezte őt, amely személyt egy kés maga elé tartásával arra kényszerítette, hogy ne üldözze őt.
- 5 a) A terhelt 2018. augusztus 17-én egy társtettessel együtt eltulajdonított egy pénztárcát tartalmazó kézitáskát, egy mobiltelefont és egy szemüveget összesen 950 euró értékben, valamint 50 euró készpénzt, minek során a táskát a terhelt magához vette, miközben a társtettes elterelte a sértett férjének figyelmét. **[eredeti 4. o.]**
- 6 d) A terhelt 2018. augusztus 18-án egy társtettessel együtt az oldalüveg betörésével feltört egy idegen személygépjárművet abból a célból, hogy értékeket tulajdonítson el, azonban nem talált semmit.
- 7 2. A terhelt átadása elvileg teljesíthető is.
- 8 A terhelt terhére rótt cselekmények esetében átadás alapjául szolgáló bűncselekményekről (az IRG 3. és 81. §-a) van szó, minek során az (üzletszerűen elkövetett, részben kísérletnek minősülő) lopások gyanúja tekintetében nem kell vizsgálni az IRG 81. §-ának 4. pontja szerinti kettős büntethetőséget, mivel a megkereső állam joga szerint az európai elfogatóparancsról szóló kerethatározat 2. cikkének (2) bekezdésében felsorolt olyan bűncselekményekről van szó, amelyek esetében a büntetési tétel felső határa legalább háromévi szabadságvesztés. A további cselekmények mind a megkereső állam joga (az osztrák Strafgesetzbuch [büntető törvénykönyv] 105. §-ának (1) bekezdése és 241e. §-ának (3) bekezdése), mind pedig a német jog (az StGB [büntető törvénykönyv] 240. §-a és 274. §-a (1) bekezdésének 1. pontja) szerint bűncselekménynek minősülnek, és a megkereső állam joga szerint a büntetési tételük felső határa legalább tizenkét havi szabadságelvonással járó intézkedés.
- 9 A terhelt átadását kizáró akadályok nem állapíthatók meg.
- 10 II. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés indokolása

Az eljáró bírósági tanács az Európai Unió Bíróságának az OG (C-508/18) és PI (C-82/19 PPU) ellen folytatott egyesített ügyekben 2019. május 27-én hozott ítélete alapján akadályát látja annak, hogy a bécsi ügyészség európai elfogatóparancsa alapján teljesíthetőnek nyilvánítsa az átadást. Az eljáró bírósági tanácsnak azonban kétségei vannak afelől, hogy ez az ítélet osztrák ügyészségek esetében is alkalmazandó-e.

- 11 1. Az osztrák Staatsanwaltschaftsgesetz (az ügyészségről szóló törvény, a továbbiakban: StAG) 2. §-ának (1) bekezdése szerint az **[eredeti 5. o.]** osztrák ügyészségek utasíthatók. Az StAG 2. §-a (1) bekezdésének szövege a következő:
- 12 A büntetőügyekben eljáró valamennyi regionális bíróság székhelyén ügyészség, valamennyi regionális felsőbbbíróság székhelyén főügyészség és az Oberster Gerichtshof legfelsőbb bíróság, Ausztria) mellett a legfőbb ügyész működik. Az ügyészségek a főügyészségeknek, és ezek, valamint a legfőbb ügyész közvetlenül a szövetségi igazságügyi minisztériumnak vannak alárendelve, és a felettes szerv utasításai kötik.
- 13 A Bíróságnak az említett, 2019. május 27-i ítéletében foglalt megállapításai szerint az osztrák ügyészség ennél fogva nem lehet az európai elfogatóparancsról szóló kerethatározat 6. cikkének (1) bekezdése értelmében vett kibocsátó hatóság.
- 14 2. Az elfogatóparancs kibocsátásával kapcsolatos ausztriai eljárás azonban különbözik a Bíróság 2019. május 27-i ítéletének alapjául szolgáló tényállástól azáltal, hogy az ügyészségek az osztrák jog szerint nem egyedül döntenek az európai elfogatóparancs kibocsátásáról.
- 15 Az osztrák Gesetz über die Justizielle Zusammenarbeit in Strafsachen mit den Mitgliedstaaten der Europäischen Union (a büntetőügyekben az Európai Unió tagállamaival folytatott igazságügyi együttműködésről szóló törvény, a továbbiakban: EU-JZG) 29. §-a az európai elfogatóparancsnak – a jelen ügyben is megtörtént – bírósági jóváhagyását írja elő. Az EU-JZG 29. §-a (1) bekezdése első mondatának szövege a következő:
- 16 Az ügyészség – bíróság által jóváhagyott európai elfogatóparanccsal – elrendeli az elfogást, és adott esetben az SVE [a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény] 95. §-a szerint az illetékes biztonsági hatóságok útján kezdeményezi a keresett személyre vonatkozó figyelmeztető jelzésnek a Schengeni Információs Rendszerbe történő bevitelét, ha valamely személy elfogás céljából történő körözésének indoka legalább egy tagállamban fennáll.
- 17 A bírósági jóváhagyási eljárás az osztrák Strafprozessordnung (a büntetőeljárásról szóló törvény, a továbbiakban: StPO) 105. §-án alapul: **[eredeti 6. o.]**
- 18 (1) A bíróság dönt az előzetes letartóztatás elrendelése és meghosszabbítása, valamint meghatározott más kényszerintézkedések jóváhagyása iránti kérelmekről. Az általa jóváhagyott intézkedések végrehajtására (a 101. § (3) bekezdése) a bíróság határidőt állapít meg, amelynek eredménytelen lejárta után a jóváhagyás hatályát veszti. Figyelmeztető jelzés elfogás céljából történő, a 169. § szerinti elrendelése esetén a figyelmeztető jelzés érvényességi ideje nem számít bele a határidőbe, az ügyészségnek azonban legalább évente egyszer meg kell vizsgálnia, hogy fennállnak-e még az őrizetbe vétel feltételei.
- (2) Amennyiben ez az (1) bekezdés szerinti kérelemről való döntéshez jogi vagy ténybeli okokból szükséges, a bíróság a bűnügyi rendőrség általi további

vizsgálatokat rendelhet el, vagy hivatalból további vizsgálatokat végezhet. Az ügyészségtől és a bűnügyi rendőrségtől tájékoztatást kérhet az iratokban szereplő tényekről, és kérheti a jóváhagyott intézkedés és a további vizsgálatok lefolytatásáról szóló jelentés megküldését. Az előzetes letartóztatás elrendelését követően a bíróság úgy rendelkezhet, hogy az 52. § (2) bekezdésének 2. és 3. pontjában megjelölt iratok másolatát ezt követően is küldjék meg részére.

- 19 E bírósági vizsgálat keretében a törvényességre és az arányosságra vonatkozó, az StPO 5. §-ának (1) és (2) bekezdése szerinti rendelkezéseket kell figyelembe venni:
- 20 (1) A bűnügyi rendőrség, az ügyészség és a bíróság a jogköreik gyakorlása és a bizonyítás során csak akkor avatkozhat be személyek jogaiba, ha ezt törvény kifejezetten előírja, és ez a feladatok teljesítéséhez szükséges. Az ezáltal előidézett bármely jogsértésnek megfelelő arányban kell állnia a bűncselekmény súlyával, a gyanú fokával és az elérni kívánt eredménnyel.
- (2) Több célravezető vizsgálati cselekmény és kényszerintézkedés közül a bűnügyi rendőrségnek, az ügyészségnek és a bíróságnak azokat kell foganatosítania, amelyek az érintettek jogait legkevésbé sértik. A törvény által biztosított jogköröket az eljárás bármely szakaszában olyan módon kell gyakorolni, amely kerüli a szükségtelen feltűnést, tekintettel van az érintett személyek méltóságára, és tiszteletben tartja azok jogait és védendő érdekeit.
- 21 A bírósági jóváhagyás az StPO 87. §-ának (1) bekezdése szerint jogorvoslati kérelemmel megtámadható.
- 22 3. Az osztrák kormány a Bíróság 2019. május 27-i ítéletét követően tett nyilatkozata szerint úgy véli, hogy az ítélet **[eredeti 7. o.]** nem vonatkozik Ausztriára, mivel a fent ismertetett eljárás megfelel az ítélet 75. pontjának. Az eljáró bírósági tanács nem osztja ezt a nézetet, mivel értelmezése szerint az ítélet 74. és 75. pontjában foglalt feltételeknek nem – ahogy az osztrák kormány nyilvánvalóan feltételezi – vagylagosan, hanem együttesen kell fennállniuk.
- 23 Az eljáró bírósági tanács azonban úgy véli, hogy az osztrák eljárás – amelynek esetében az európai elfogatóparancsról szóló kerethatározat 6. cikkének (1) bekezdése értelmében vett kibocsátó hatóságként eljáró ügyészség a nemzeti jog szerint ténylegesen nem rendelkezik az európai elfogatóparancs kibocsátására vonatkozó kizárólagos döntési jogkörrel, hanem az valójában a jóváhagyó bíróságot és ezáltal egy kétséget kizáróan független igazságügyi hatóságot illeti meg – teljes mértékben megfelel az érintettnek a Bíróság 2019. május 27-i ítéletében hangsúlyozott jogvédelemhez fűződő érdekének. Az eljáró bírósági tanács ezért a Bíróság elé terjeszti a végzés rendelkező részében szereplő kérdést.
- 24 III. A sürgősségi előzetes döntéshozatali eljárás lefolytatása iránti kérelem indokolása

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés a Bíróság eljárási szabályzata 107. cikkének (1) bekezdésében megjelölt területet érinti. A terhelt jelenleg előzetes letartóztatásban van egy német eljárás lefolytatása céljából, amely azonban bármikor befejeződhet. Az ebben az esetben ezt követően végrehajtandó ideiglenes átadási letartóztatás időtartamát az IRG 16. §-a (2) bekezdésének első mondata két hónapra korlátozza. A rendes előzetes döntéshozatali eljárás lefolytatása esetén tartani lehet attól, hogy a terheltet a döntés meghozatala előtt szabadlábra kellene helyezni, és a terhelt újra eltűnne.

[omissis]

MUNKADOKUMENTUM